

havn og angive sig selv som den, der har overtraadt Loven, og se at faa de Beboere, der er flyttet ind, smidt ud, fordi de er flyttet ulovligt ind. Saa vil han maaske kunne paaberaabe sig, at Byggeattesten ikke er udstedt, og derfor komme ind under denne Lov. Men selv om man ikke just tænker paa saadanne Grænsetilfælde, forekommer det mig, at Forslaget i al Almindelighed rummer en Uretfærdighed, og denne Uretfærdighed vilde jeg gerne have at det høje Ting skulde have været behjælpeligt med at raade Bod paa.

Nu ved jeg meget vel, at der i Udvalget ligesom fra Indenrigsministerens Side har været en ikke ringe Villighed til at gaa med til et Forslag vedrørende § 5, selv om det var et Forslag, der maaske ikke faldt sammen med det, Mindretallet har stillet, og det samme gjaldt i alt Fald den Ændring, jeg sidst har omtalt. Men naar Ændringsforslagene alligevel ikke har kunnet gennemføres, ligger Grunden i, at der ikke har været levnet tilstrækkelig Tid til Overvejelser, og at man fra flere Sider indenfor Udvalget har været ængstelig for nu, Dagen før Rigsdagen skulde sendes hjem til Juleferie, at vedtage Ændringer, som ikke kunde gennemføres i det andet høje Ting. Jeg anbefaler imidlertid de foreliggende Ændringer til Tingets Velvillie.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker Udvalgets Flertal og den ærede Ordfører for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet. Jeg kan i og for sig kun være forundret over, at man har fundet, at der i de foreslaaede Bestemmelser, baade hvad Indhold og Form angaar, var Uklarhed. Hvis en saadan var til Stede, maatte jeg dog gaa ud fra, at den var blevet fjernet ved den Behandling af Lovforslagets Enkeltheder, som har fundet Sted i det høje Folketing, og som jo er dette høje Tings Medlemmer bekendt. Men jeg har ikke noget som helst imod paa den ærede Ordførers Henvendelse derom at gentage paa forskellige Punkter de Bemærkninger, jeg fremsatte i det høje Folketing i Tilknytning til de Opfattelser, som der blev fremført, og som ikke var i Overensstemmelse med det, som Loven faktisk indeholder. Det drejer sig dels om § 3, i hvilken Hypotekbanken er nævnt, dels om § 5, hvad angaar den Mulighed for Henstand eller Eftergivelse, som der omhandles. Hvad Lovforslagets § 3 angaar, har jeg i Folketinget udtalt, at det selvfølgelig er Meningen, saaledes som det ogsaa staar i Paragraffen, at det er Stats-

boligfonden, som udsteder Obligationerne. Hypotekbanken har i denne Forbindelse ingen anden Opgave end at være et Ekspeditionskontor for Statsboligfonden. Og for yderligere at understrege, at man ikke derigennem paa nogen Maade berører den for Hypotekbankens Virksomhed gældende Lov, stillede jeg i Folketinget et Ændringsforslag gaaende ud paa, at man af § 8 udtog den Bestemmelse, som sagde, at der til denne Forvaltning oprettedes en særlig Afdeling under Hypotekbanken, idet Bestemmelsen herom nemlig aabnede Mulighed for den Opfattelse, at der ved Siden af den efter Hypotekbankloven bestaaende Firdeling nu skulde føjes en femte Afdeling til. Dette er altsaa ikke Tilfældet, og om Hypotekbankens Virksomhed i denne Forbindelse kan der formentlig ikke længere være nogen Tvivl. Hvad § 5 angaar og den Mulighed for Henstand og Eftergivelse, som der er aabnet, har jeg i Folketinget og ligeledes ved første Behandling i dette høje Ting derom udtalt, at der ikke herigennem gives noget som helst Tilsagn hverken generelt eller specielt. Indenrigsministeren faar en Bemyndigelse til efter Samraad med Finansudvalget at eftergive eller at give Henstand saavel generelt, hvis ganske særlige overalt gældende Omstændigheder kunde tale derfor, som specielt, hvis Byggeprisniveaue og Huslejenniveaue i ganske særlige Tilfælde og paa ganske særlige Omraader skulde gøre saadant ønskeligt. Jeg haaber, at disse to Punkter derved i tilstrækkelig Grad er tydeliggjort.

Den ærede Mindretalsordfører gennemgik de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, om hvilke jeg maa sige, at jeg i Virkeligheden her for første Gang stilles overfor disse Forslag, thi vel har der under Behandlingen i Udvalget foreligget Ændringsforslag, til hvilke jeg har taget Stilling, enten saaledes, at jeg har maattet afvise dem, eller saaledes, at jeg har stillet mig sympatisk overfor dem, for saa vidt de kunde samle Flertal, men det Forslag, her foreligger under Nr. 1, har jeg overhovedet ikke tidligere været stillet overfor, hvad jeg haaber den ærede Ordfører for Mindretallet vil erkende; en Sammenligning mellem det Ændringsforslag, som her foreligger, og det, som var stillet som et foreløbigt Ændringsforslag, vil straks overbevise ham om Rigtigheden af det, jeg her udtaler.

I Mindretallets Betænkning siges der, at det vilde være tilstrækkeligt at give et